

lingen ned i den krukke, der hedder frit valg, vel vidende at så sker der ikke noget?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen jeg kan jo henvise til vores ligestillingsoplæg, som er et ganske fyldigt oplæg, hvor Venstre taler om ligestilling. Vi ønsker sådan set ikke at presse alt muligt ned over hovedet på folk, ligesom f.eks. den socialistiske dagsorden er. Hvis vi tager barselområdet, har vi ønsket, at det skal være frit for forældrene at vælge, hvem det er, der tager den barsel. Det kalder man så et forfærdeligt brud på ligestillingen, og det er udtryk for, at man er fuldstændig ligeglad med ligestilling osv. osv. Det er det jo ikke.

Vi ønsker selvfølgelig ligestilling mellem kønnene. Det er der jo ikke nogen, der kan være imod. Men det skal være sådan, at det enkelte menneske og den enkeltes familie selv vælger, hvordan man vil indrette sig. Det skal ikke være sådan, at det er fru Anne Grete Holmsgaard eller andre, som f.eks. bestemmer, hvem der skal tage barselordningen, hvem der skal gøre det ene og det andet. Sådan må det ikke være.

Ligestilling er jo også et spørgsmål om, at man personligt træffer nogle valg, og når man træffer de valg, er det rigtigt, at så er der selvfølgelig også nogle fravalg, men det er jo op til det enkelte menneske at træffe de valg.

Så ja, alle går vel ind for ligestilling, alt andet ville jo være mærkeligt, men man må også respektere de personlige valg hos de enkelte mennesker.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Så synes jeg, at det ville være helt vidunderligt, hvis hr. Jens Rohde bare kunne nævne ét eksempel på, at den der model med det frie valg overhovedet har bragt ligestilling. Vi kan jo i hvert tilfælde konstatere, at det vidunderlig højt besungne frie valg på barselområdet betyder, at 95 pct. af dagene tages af kvinderne og 5 pct. af mændene.

Med hensyn til den socialistiske model kan jeg forstå, at handelsministeren i Norge har bebudet, at hvis erhvervslivet ikke selv inden for de nærmeste år får 40 pct. kvinder ind i deres bestyrelser og deres ledelser, er han villig til at lovgive. Er det også socialisme?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg synes, at det, som tjener kvinderne bedst, er, at man vurderer kvinderne på deres kvalifikationer, og at man vurderer mændene på deres kvalifikationer, og at man vurderer det på, hvem der har lyst til at gøre hvad, og hvem der vil hvad. Det synes jeg må være det afgørende.

Og hvis vi igen tager barslen: Hvis der nu er nogle kvinder, som vælger at sige, at de gerne vil tage det år, som denne regering har gennemført i fleksibel barselordning, det synes jeg som kvinde – altså ikke mig – at jeg vil tage, og det bliver vi enige om i vores familie, så har jeg så umådelig svært ved at se, hvad der skulle være galt i det.

Jeg synes da, det er et spørgsmål om respekt for den enkelte families helt eget personlige valg. Den skal så også bare være klar over, at med et valg er der selvfølgelig også et fravalg, men det er jeg også ganske overbevist om at de fleste familier godt ved, for vi lever faktisk i et land, hvor vi har en særdeles veloplyst befolkning.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, så er der de mange kvinder, der gerne vil tilbage på arbejdsmarkedet efter 5 måneder og 6 måneder, som ikke kan få passet deres børn, dem har regeringen ikke gjort meget for. Men det er ikke det, mit spørgsmål handler om.

Hr. Jens Rohde forsøgte ligesom statsministeren at tegne et meget lyserødt billede af tilstanden i det danske sundhedsvæsen. Det er jo bare synd, at det ikke helt opleves sådan af den danske befolkning og de danske vælgere.

Kl. 15.10

Uanset flere operationer og flere penge og indenrigs- og sundhedsministerens rosenrøde ventelistetal, som man tilsyneladende skal høre forskellige opgørelser af for at kunne finde en positiv vinkel, så oplever det store flertal af danskere jo stadig, at deres pårørende fortsat ligger på gangene eller på flersengsstuer, fordi sengepladserne på de medicinske afdelinger nedlægges. Og vi kender alle til brystkræftfrømte kvinder, som også må vente på opfølgende stråleterapi.

Det er jo ikke så underligt, at folk undres. Er det ikke lidt løjerligt, at regeringen først nu pludselig har fået øje på, at ventetidsgarantien for livstruende sygdomme ikke overholdes? Nu har man i 3 år holdt øje med ventetiderne, men